

ارزیابی اثر ضد قارچی متابولیت های ثانویه به دست آمده از برخی گیاهان دارویی بر  
*Moerophomina phascedina* علیه قارچ

محمد مقدم، رضا امید بیگی، نوید میزدانی، ناصر عسکری رابری

دانشجوی دکترای دانشگاه تربیت مدرس،  
استاد دانشگاه تربیت مدرس و  
عضو هیئت علمی مجتمع آموزش کشاورزی جیرفت

قارچ های پاتوژن گیاهی موجب صدمه به محصولات کشاورزی و زیان اقتصادی می گردند. استفاده از قارچ کشتهای شیمیایی جهت کنترل این عوامل موجب آلودگی محیط زیست و به خطر افتدن سلامت موجودات مختلف می شود. در سالهای اخیر توجه زیادی به متابولیتهاهای ثانویه موجود در گیاهان برای کنترل آفات و بیماریها به عنوان ترکیبات جایگزین برای مواد شیمیایی شده است. هدف از این تحقیق بررسی خواص ضد قارچی انسانس به دست آمده از نعناع فلفلی و آویشن باعی بر علیه قارچ *Macrophomina phaseolina* (مولد بیماری در خریزه، لوبيا و ...) می باشد. در این مطالعه فعالیت ضد قارچی این انسانسها بر اساس روش آمیختگی در محیط کشت PDA در غلظتهاهی مختلف ۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ و ۱۶۰۰ میلی گرم در لیتر(ppm) بررسی گردید. نتایج نشان داد که هر دو انسانس اثر بازدارندگی بر روی رشد این قارچ در شرایط آزمایشگاهی دارند. فعالیت ضد قارچی انسانس ها با افزایش غلظت، افزایش یافت و با گذشت زمان این خاصیت کاهش یافت. انسانس آویشن خاصیت ضد قارچی قوی تری نسبت به انسانس نعناع از خود نشان داد. همچنین بررسی خاصیت کشنندگی و بازدارندگی این انسانس ها نشان داد که فقط غلظت ۱۶۰۰ میلی گرم در لیتر انسانس آویشن دارای اثر کشنندگی می باشد.